

MOSTY

Wyciąg z *Haszomer Hacair* w Polsce Wychodzą trzy razy w tygodniu
we wtorek, czwartki i soboty

Rok III

Łódź, wtorek, 27 kwietnia 1948 r.

Nr 49 (17.)

SWIATOWA KONFERENCJA PRASY
WYPOWIADA SIĘ PRZECIWI GŁOSZENIU
PROPAGANDY RASISTOWSKIEJ

GENEWA (ITA). Na wniosek Komitetu, przygotowującego projekt ustawy o wolności prasy, Światowa Konferencja Prasy powzięła uchwałę, mającą na celu zapobiec szerzeniu się nienawiści rasowej i narodowościowej. Rezolucja wzywa kraje, będące członkami ONZ do podjęcia nieodzownych kroków, celem rozpowszechnienia tylko takich wiadomości, które mogą przyczynić się do umocnienia przyjaznych stosunków między narodami i rasami — zgodnie z duchem Karty Narodów Zjednoczonych.

Hasła pierwszomajowe

ZPR Haszomer Hacair oraz Zjedn. ZPR Poalej, Syjon

1. Niech żyje 1-szy Maja — międzynarodowe święto ludu pracującego!
2. Niech żyje rewolucyjna jedność klasy robotniczej!
3. Precz z podżegaczami wojennymi! Precz z zamachami imperializmu anglosaskiego na suwerenność narodów!
4. Niech żyje Związek Radziecki — szermierz pokoju, postępu i wolności narodów!
5. Niech żyje Polska Ludowa!
6. Niech żyją kraje Demokracji Ludowej.
7. Precz z protektorami nowych imperialistycznych Niemiec!
8. Cały naród żydowski w obozie demokracji, postępu i pokoju!
9. Precz z faszyzmem, rasizmem i antysemityzmem!
Niech żyje wolność i braterstwo narodów!
10. Niech żyje niepodległe, demokratyczne państwo żydowskie w Palestynie!
11. Niech żyje braterstwo żydowskiego i arabskiego ludu pracującego! Precz z feudalizmem arabskim — narzędziem imperializmu brytyjskiego!
12. Niech żyje produktywność, narodowo — twórcze skupisko żydowskie w Polsce!
13. Płonienne pozdrowienie braciom w Palestynie, walczącym o niepodległość państwa żydowskiego!
14. Niech żyje Hagana — żydowska Armia Ludowa w Palestynie!
15. Wzmocnienie siły obronnej żydowskiej Palestyny — sprawą demokracji całego świata!
16. Agresja imperialistyczno-feodalna w Palestynie — groźbą dla pokoju świata!
17. Żądamy natychmiastowej ewakuacji brytyjskich sił zbrojnych z Palestyny!
18. Precz z amerykańskim planem powiernictwa, nową odmianą ucisku kolonialnego!
19. Niech żyje Histadrut Haowdim — jednolita organizacja żydowskiej klasy robotniczej w Palestynie!
20. Precz z reakcją arabską. Pod sąd Muftiego — przestępcę wojennego, wiernego sługę Hitlera!
21. Precz z rewizjonizmem. Precz z reakcyjnymi rozbijaczami demokratycznego frontu obrony!
22. Niech żyje walka ludów Grecji i Chin o wolność i niepodległość! Pozdrowienia bojownikom demokratycznej Hiszpanii!
23. Bratnie pozdrowienia — obrońcom obłożonej Jerozolimy, pionierom Galilei i Negewu, proletariatu miast i wsi w Palestynie!
24. Wolny pionierski ruch imigracyjny przelamie imperialistyczną blokadę brzegów Palestyny.
25. Walka społeczeństwa żydowskiego w Palestynie jest walką całego narodu żydowskiego.
26. Niech żyje Zjednoczona Partia Robotnicza w Palestynie — awangarda narodu w walce o Wolność i Niepodległość!
27. Niech żyje międzynarodowa solidarność klasy robotniczej w walce o wolność narodów, pokój i socjalizm!
C. K. Zjedn. Partii Rob. Poalej - Syjon w Polsce.
C. K. Z. P. R. Haszomer Hacair w Polsce.

Walka o Jaffę Hagana opanowała port w Hajfie Ewakuacja Arabów

JEROZOLIMA. Podczas ofensywy oddziałów Hagany na port arabski Jaffa rozwinął się najsilniejszy, w porównaniu z innymi walkami w Palestynie, ogień zaporowy moździerzy.

Na port spadły liczne pociski. We dług dotychczasowych doniesień zginęło 2 Arabów a 64 zostało rannych.

Liczba ofiar po stronie żydowskiej nie jest znana. Żródła żydowskie stwierdzają, że Żydzi zdołali przedostać się poprzez teren, oddzielający arabską Jaffę od żydowskiego miasta Tel-Awiw.

Wśród punktów zajętych przez Żydów znajduje się komisariat policji. Wielu Arabów ucieka z Jaffy.

JEROZOLIMA. Oddział Hagany wysadził w powietrze w niedzielę kilka domów w jednej z dzielnic arabskich w Jerozolimie.

Walka w tej dzielnicy trwała 5 godzin. Atak skierowany był przeciwko bojownikom arabskim, przybyłym z Iraku.

LONDYN. Agencja Reutera donosi, że Irackie Towarzystwo Naftowe, do którego należy rurociąg z Kirkuku do Hajfy zarządziło przerwę w eksploatacji.

Inżynierowie i robotnicy zostali ewakuowani z Hajfy.

LONDYN. Według doniesień Agencji Reutera z Bagdadu przywódcy wojskowi i polityczni Arabów zebrani w stolicy Transjordanii Ammanie osiągnęli porozumienie w sprawie współpracy między armiami państw, należących do Ligi Arabskiej, co do „obrony Palestyny“.

NOWY JORK. Agencja Associated Press donosi, że instruktorami technicznymi oddziałów arabskich, przygotowujących się do walki z Żydami, są oficerowie niemieccy, którzy schronili się w krajach Bliskiego Wschodu.

JEROZOLIMA. — Wysoki Komisarz Palestyny Cunningham opublikował komunikat o walkach między Arabami i Żydami w Hajfie. Komunikat stwierdza, że bezpośrednią przyczyną bitwy były ataki arabskie na Żydów, przeprowadzane w ciągu ubiegłych kilku dni. Za wybuch walki ponoszą więc odpowiedzialność sami Arabowie.

Straty przedstawiają się cyfrą 100 zabitych i 100 rannych Arabów, 14 zabitych i 40 rannych Żydów oraz 3 rannych oficerów brytyjskich. Komunikat zaprzecza, jakoby, w czasie walk doszło do masakry.

Cunningham zwrócił się do ministra kolonii Creech Jonesa z prośbą o oficjalne zakomunikowanie tekstu komunikatu sekretarzowi Ligi Arabskiej — Azza mowi Paszy — oraz rządowi państw arabskich.

KAIR. Miasto Safed, położone na północ od Tyberiady w Galilei, stało się widownią zaciętych walk pomiędzy Żydami i Arabami. Obie strony usiłują zająć miasto, które według planu podziału ONZ przyspaść miało państwu żydowskiemu.

Oddziały wojsk brytyjskich stacjonujące w Safed, wycofały się opróżniając pole walki i swoim „neutralnym“ zachowaniem się zachęcając do dalszych zamieszek. Arabowie ponownie atakują Safet.

JEROZOLIMA (obsł. wł.). W związku z napadem band arabskich na Safed władze brytyjskie zażądały wycofania jednostek Hagany z tego miasta. Gdy Żydzi odmówili, Anglicy pozwolili bandom arabskim obsadzić posterunek policji i górę Kenaan, skąd Arabowie wznovili swe ataki. Żydowska szkoła rolnicza została wysadzona w powietrze. Wiadomość arabska o zajęciu tej szkoły jest nieprawdziwa.

17 kwietnia Hagana zaatakowała Arabów w pobliżu Nes Cijon, zamykając ruch komunikacyjny między Ramle i Gazą. Na zajutrz jednostki Hagany zajęły dwa ważne punkty oporne Arabów na drodze z Nes Cijon do Owed.

JEROZOLIMA. Rzecznik Agencji Żydowskiej w Jerozolimie zakomunikował, że około 40 tysięcy Arabów przygotowuje się do opuszczenia Hajfy. Oddziały Hagany gwarantują swobodny wyjazd wszystkim Arabom, opuszczającym Hajfę drogą morską.

Rzecznik dodał, że broń, złożoną przez Arabów, którzy poddali się po czwartkowej bitwie, przekazano brytyjskim władzom wojskowym. Po 15 maja, tj. po zakończeniu mandatu, broń ta przejdzie w ręce władz żydowskich.

Pierwsze posiedzenie Tymczasowego Rządu Żydowskiego

JEROZOLIMA (ITA). Jak twierdzą w kołach dobrze poinformowanych, zostały już podzielone teki w tymczasowym rządzie żydowskim. Podział tek przedstawia się następująco: D. Ben Gurion — premier i minister obrony narodowej; M. Szertok — minister spraw zagranicznych; E. Kaplan — minister finansów; I. Grynbaum — minister spraw wewnętrznych; dr. F. Bernstein — minister przemysłu i handlu; M. Bentow — min. rolnictwa; A. Cizling — min. opieki społecznej; rabin J. Fiszman — religii; rabin I. Lewin — min. zdrowia; dr. F. Rozenbliith min. sprawiedliwości; M. Szapiro — min. imigracji i D. Remez — min. poczt, telegrafów i komunikacji. Nie została jeszcze określona teka dla B. Szitvita.

TEL-AWIW (obsł. wł.). W Tel-Awiwie,

w obecności 10 członków rządu, odbyło się pierwsze posiedzenie naczelnej władzy żydowskiej (tymczasowego rządu żydowskiego).

Na posiedzeniu obecni byli: Dawid Ben Gurion, E. Kaplan, D. Remez (Mapai), M. Bentow, A. Cizling, (Zjednoczona Partia Robotnicza), dr. E. Bernstein (Ogólni Syjoniści), rabin J. L. Fiszman (Mizrachi), M. Szapiro (Hapoel Hamizrachi). Nie byli obecni następujący członkowie rządu: M. Szertok, I. Grynbaum i rabin I. Lewin.

Tematem obrad był podział tek ministerialnych i sprawa rozpisania pożyczki wewnętrznej w wysokości 5 milionów funtów szterlingów.

W najbliższych dniach odbędzie się także posiedzenie „Rady Narodowej“ (Tymczasowej Rady Państwowej).

Dzieło budowy trwa

Założenie dwu nowych osiedli

TEL-AWIW (obsł. wł.). Podczas gdy krwawe zajścia w Palestynie przybierają na sile, gdy każdego dnia padają ofiary, jiszuw palestyński kontynuuje dzieło budowy i kolonizacji kraju.

W ostatnich dniach, na najbardziej odległych i izolowanych obszarach kraju założono dwa nowe osiedla, stanowiące nowy dowód niezłomnego postanowienia narodu żydowskiego, by przetrwać i zwyciężyć.

W nocy z 19 na 20 kwietnia do Negewu wyruszył konwój wiozący grupę młodzieży żydowskiej dla założenia nowego osiedla. Konwój składał się z kilkunastu opancerzonych ciężarówek, wiozących ludzi i materiały. Natychmiast po przybyciu na miejsce rozpoczęto budowę ogrodzenia i wieży strażniczej. Nowe osiedle jest położone na wzgórzach, w odległości 6 km. od Nir-Am i 1

km od arabskiej wioski Bureir, stanowiącej główną bazę band arabskich w Negewie. Gdy nad ranem Arabowie obudzili się, osiedle nad ranem Arabowie obudzili się, na razie nie odważyli się napaść na nie. Nowe osiedle nazywa się Dror Chajal.

Następnego dnia nad ranem podobny konwój wyruszył do Górnej Galilei, by założyć nowe osiedle na wschód od Birija. Auto pancerne i opancerzone ciężarówki kołem otoczyły miejsce przeznaczone na osiedle. Po dwóch godzinach wyłożonej pracy został wybudowany wał obronny oraz wieża strażnicza, po czym konwój wyruszył z powrotem, a pozostali mieszkańcy nowego osiedla przystąpili do budowy prowizorycznych domków.

Sojusz grecko - turecko - arabski

MOSKWA. Agencja Tass podaje komunikat ateńskiego dziennika „Akropolis“, według którego grecki minister spraw zagranicznych Tsaldaris miał oświadczyć, że wkrótce dojdzie do skutku projektowany sojusz pomiędzy Grecją, Turcją, i państwami arabskimi. Tsaldaris dodał, że koncepcja takiego

sojuszu jest popierana przez anglososów, jakkolwiek Londyn i Waszyngton nie wypowiedziały się jeszcze oficjalnie w tej sprawie.

Z drugiej strony w piśmie „Wima“ ukazała się wiadomość, jakoby kraje arabskie wyraziły sprzeciw co do przystąpienia do tego bloku.

Dyskusja nad przyszłością Palestyny w Komisji Politycznej ONZ

NOWY JORK. — W dalszym ciągu dyskusji komisji politycznej ONZ w sprawie przyszłości Palestyny przemawiali delegaci Indii, ZSRR i Agencji Żydowskiej.

Przedstawiciel Indii poparł warunkowo amerykańską propozycję powiernictwa. Delegat radziecki Paniuszkin wysunął szereg zarzutów pod adresem władz brytyjskich, stwierdzając, że Anglicy w Palestynie są faktycznymi autorami całej akcji, zmierzającej do niedopuszczenia do podziału Palestyny. Zdaniem mówcy, Wielka Brytania dopuściła świadomie w Palestynie do takich warunków, które spowodowały krwawe starcia pomiędzy Arabami i Żydami.

Następne posiedzenie komisji przewidziano na poniedziałek.

NOWY JORK. — Rada Bezpieczeństwa powołała specjalną komisję trzech państw, która ma natychmiast przystąpić do pracy, by skłonić Arabów i Żydów do rozpoczęcia rokowań o rozejm w Palestynie.

Komisja składa się z konsulów Francji, Belgii i Stanów Zjednoczonych w Jerozolimie. Ma ona złożyć Radzie Bezpieczeństwa sprawozdanie we wtorek 27 kwietnia.

Propozycja amerykańska powołania tej komisji została przyjęta 8 głosami przy 3 wstrzymaniu się od głosowania.

Delegat francuski oświadczył, że Żydzi zgodzą się na przestanie ognia, o ile otrzymają gwarancję, że Arabowie nie naruszą rozejmu. Ze swej strony delegat arabski oświadczył, że Arabowie zgodzą się na rozejm, o ile Żydzi zaniechają prób tworzenia państwa żydowskiego.

Reprezentant Wysokiego Komitetu Arabskiego, Jamal Husseini, zawiadomił, że wydana ostatnio rozkaz nie wszczynania wielkich ataków, jeśli Żydzi uszanują rozejm. Husseini powiedział, że nie widzi sensu w żądaniu rozejmu, skoro Żydzi są zdecydowani na utworzenie własnego państwa w Palestynie. Mówca starał się przekonać Radę, że akcja arabska ma jedynie charakter samoobrony, wobec czego działania wojskowe, podejmowane przez Arabów, są usprawiedliwione.

Podczas gdy delegat francuski poparł zasadniczo projekt amerykański złożenia w ciągu 48 godzin sprawozdania Radzie przez 3 konsulów w Jerozolimie, przedstawiciel Ukrainy wystąpił przeciwko projektowi, widząc w nim jedynie jeden z kroków, zmierzających do narzucenia koncepcji powiernictwa. Delegat radziecki poparł myśl rozejmu dla Palestyny, zastrzegając się jednak, że rozejm ten musi być oparty na rzeczywistości. W obecnej chwili bowiem wokół sprawy Palestyny ma się do czynienia jedynie z machinacjami zarówno na terenie tego kraju, jak i w ONZ.

Rada zatwierdziła 8 głosami przy 3 powstrzymujących się zmienioną rezolucję USA, na mocy której postanowiono utworzyć komisję rozejmową dla Palestyny, złożoną z przedstawicieli tych państw, należących do Rady Bezpieczeństwa, którzy mają urządników konsularnych w Jerozolimie. Zadaniem komisji będzie okazanie Radzie Bezpieczeństwa pomocy w sprawie wprowadzenia w życie uchwały z dnia 17 kwietnia o rozejmie. Syria odmówiła udziału w komisji.

Francja nie chce uczestniczyć w kontroli nad Palestyną

PARYŻ. — Agencja Reutersa podaje opinię tutejszych kół politycznych, według której rząd francuski nie weźmie udziału w jakiegokolwiek wspólnej kontroli nad Palestyną pod protektoratem ONZ. Na decyzję tę miała wpłynąć obawa Francji wywołania konfliktu z ludnością muzułmańską w Północnej Afryce.

NOWY JORK. — Analiza dotychczasowych manewrów mocarstw zachodnich na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu ONZ wykazuje, że ma się do czynienia ze starannie opracowanym planem, zmierzającym do podania Palestyny nowemu reżimowi wojskowej okupacji. Plan ten zawiera w pierwszej fazie próbę pozyskania zgody Narodów Zjednoczonych na czasowe powiernictwo w Palestynie przy poparciu go przez siły wojskowe mocarstw zachodnich. Równocześnie popiera się projekt francuskiej rezolucji o ochronie Jerozolimy jako świętego miasta.

Delegacja amerykańska wypowiedziała się za ochroną Jerozolimy raczej przez oddziały wojskowe niż policyjne, co byłoby pierwszym krokiem do militarnej okupacji całego terytorium tego kraju.

Narzucenie rozejmu obu walczącym stronom w Palestynie, kontrolowanego na miejscu przez ONZ, mocarstwa zachodnie uważają również za pierwszy krok do późniejszej okupacji. Wszystkie te punkty zmierzają w konkluzji do jednego, tj. wojskowej okupacji w Palestynie.

Realizując tę taktykę, USA zaproponowała utworzenie komisji rozejmowej ONZ, złożonej z konsulów generalnych Stanów Zjednoczonych, Francji i Belgii w Jerozolimie.

Creech Jones popiera projekt amerykański

NOWY JORK. W czasie piątkowej dyskusji nad przyszłością Palestyny, toczącej się w komisji politycznej Nadzwyczajnego Zgromadzenia ONZ, zabrał głos brytyjski minister kolonii Creech Jones.

Zapowiedział on, że Wielka Brytania zrzeka się nieodwołalnie mandatu z dniem 15 maja, zaś do 1 sierpnia wycofa wszystkie swoje wojska z Palestyny. Creech Jones wyraził pogląd, że z chwilą zakończenia mandatu sytuacja w Palestynie ulegnie dalszemu pogorszeniu i należy liczyć się wręcz z anarchią.

Creech Jones poparł amerykański projekt powiernictwa, przypominając, że rząd brytyjski wysunął już swego czasu podobne propozycje. Mówca starał się obronić politykę brytyjską w Palestynie i odeprzeć liczne słowa krytyki pod jego adresem. Tłumaczył on, że Wielka Brytania udzieliła Narodom Zjednoczonym wszelkich żądanych informacji. Co się tyczy terytorium samej Palestyny, to — zdaniem Creech Jonesa — władze rządu tamtejszego zachowywały zawsze bezstronne stanowisko wobec Arabów i Żydów. Jednakowoż przy niedostatecznej ilości wojsk oraz trwającej już ich ewakuacji — trudno było zachować całkowity porządek i zapobiec obopólnym napaściom.

Brytyjski minister wystąpił z niedwuznacznymi zarzutami pod adresem ONZ, przypominając, że komisja tej Organizacji nie skorzystała z brytyjskich propozycji o omówieniu różnych zagadnień finansowych i gospodarczych.

Creech Jones wezwał komisję polityczną do rozpatrzenia sprawy przyszłości Palestyny „z pełnym realizmem”, stwierdzając, że jedynie tą drogą uda się znaleźć definitywne rozwiązanie problemu. Opowiedział się on za amerykańskim wnioskiem utworzenia powiernictwa oraz zapowiedział przychylnie rozpatrzenie przez rząd brytyjski „wszelkich praktycznych propozycji, na podstawie których Narody Zjednoczone przyjęły by na siebie odpowiedzialność za bezpieczeństwo w tym kraju, a szczególnie jego świętych miejsc”.

NOWY JORK (PAP). Po wznowieniu obrad Komitetu Politycznego w sprawie Palestyny zabrał głos delegat Pakistanu Sir Zafullah Khan, który wyraził opinię, że projekt podziału Palestyny „nie jest ani słuszny ani sprawiedliwy”. Uważa on, że obecne zamieszki w Palestynie należy przypisać temu, iż Narody Zjednoczone „wychodzą z fałszywych i sprzecznych przesłanek”.

Hagana wygrała bitwę o konwój

JEROZOLIMA (obsł. wł.). 20 kwietnia w godzinach porannych konwój żydowski, złożony z 500 ciężarówek dotarł do Jerozolimy. Większość pojazdów przybyła bez żadnych incydentów w drodze, lecz kilka ostatnich, nieuzbrojonych samochodów zostało zaatakowanych przez bandę arabską w pobliżu Bab el Waad. Eskorta Hagany niezwłocznie podjęła walkę z napastnikami.

W nocy posiłki Hagany — po 3-godzinnej walce — zadały drugoczący cios bandom arabskim, które zaatakowały ostatnie wozy konwoju. Z 400 napastników, których polewali stanowili Arabowie z Libanu i Iraku, 100 zostało zabitych i około 60 rannych. Reszta bandy uciekła w popołudniu, pozostawiając na miejscu wszystkie zabrane wozy. Z powodu uszkodzenia 8 wozów, ładunek ich został przeniesiony na inne auta. Z kół Hagany donoszą, że w walce tej zginął tylko jeden Żyd, 24 odniosło lekkie rany.

Hagana tej samej nocy zaatakowała arabskie punkty oporu we wsiach Beir Surik i Beidun — niedaleko Castel — gdzie dowódca arabski Ghoury skoncentrował znaczne siły wojskowe, zamierzając przeciąć arterię komunikacyjną Tel-Awiw — Jerozolima i odebrać Castel. Mimo rozpaczliwego oporu

Delegat Czechosłowacji Vladimir Houdek stwierdził, że projekt podziału Palestyny uwzględni dążenia obu stron. Mówca krytykował natomiast amerykański projekt powiernictwa ONZ w Palestynie.

Delegat egipski Mahmoud Bey Fawzi atakował syjonistów, twierdząc, że Arabowie... „zachowali maximum rezerwy”.

Delegat Syrii Paris Al Khoury omawiał atak Hagany na Haifę i oskarżał Żydów o agresywność. Na to delegat Guatemali dr Carlos Bauer zapisał ironicznie, „czy Arabowie nabijają swe armaty kwiatami lub chlebem”.

Na tym odroczone obrady do dnia następnego.

Z prac Komisji Pięciu

JEROZOLIMA (obsł. wł.). Komisji Pięciu, która formalnie zrzekła się zamiaru utworzenia Żydowskiej Rady Państwowej, nie powołała również plan zorganizowania tymczasowych sił policyjnych dla Jerozolimy. Komisja zawiodła się w swych nadziejach — zwerbowano 250 ochotników spośród ochotników pragnących pozostać w Palestynie. Otrzymała ona bowiem list od delegacji Zjednoczonego Królestwa z oznajmieniem, że tylko 50 takich ochotników pozostało w kraju, a to na skutek zbyt „pieszalego tempa” werbowania. Wobec tego Komisja śpiesznie wysłała telegram do kierownika grupy technicznej Pablo Ascarate, by spośród wspomnianych 50 ochotników zwerbował takich, którzy nadają się do formacji międzynarodowej.

Na posiedzeniu Komisji oznajmiono, że Agencja Żydowska i Arabska Izba Handlowa zawarły porozumienie z firmą Steel Brothers o dostawach artykułów pierwszej potrzeby dla ludności Palestyny. Firma ta pokryje na 80 proc. kosztu sprowadzenia do Palestyny 26 tysięcy ton zboża, 4.200 ton cukru i 650 ton mięsa. Ilość ta wystarczy do 15 lipca br. Firma Steel Brothers jest odpowiedzialna za przewóz i przechowanie żywności, rozdziela zaś dokonają żydowskie i arabskie władze w Palestynie, które pokryją też 20 proc. kosztów ocenionych na 1.300.000 funtów szterlingów.

Rząd palestyński zwrócił się do rządu brytyjskiego z prośbą wypłacenia powyższej sumy z zamrożonych palestyńskich nadwyżek szterlingowych. Wydała została także licencja importowa.

NOWY JORK. Stany Zjednoczone zażądały złożenia przez Agencję Żydowską, Wysoki Komitet Arabski i Wielką Brytanię oświadczeń w sprawie kroków, podjętych celem wprowadzenia rozejmu w Palestynie, zgodnie z wezwaniem Rady Bezpieczeństwa. Delegat brytyjski Cadogan zakomunikował, że — jak wynika z depeszy Wysokiego Komisarza w Palestynie — jest rzeczą niemal niemożliwą rozpoczęcie w jakiegokolwiek formie bezpośrednich rokowań pomiędzy Żydami i Arabami na miejscu.

Przedstawiciel Agencji Żydowskiej Szertok oznajmił, że Żydzi natychmiast zaprzestaną ognia, jeśli przednio uczynią to samo Arabowie. Jednakże ze strony arabskiej nie otrzymano żadnej wiadomości o chęci zaprzestania walk.

Hagana wygrała bitwę o konwój

band arabskich jednostki Hagany wdary się do wsi, demolując domy i zadając napastnikom ciężkie straty.

Obecnie stało się wiadomym, że Hagana w atakach na Beir Surik i Beidun wypróbowała nowy rodzaj broni, zwanej „Dawid król Izraela”. W czasie tych walk obie wsie zostały zrównane z ziemią, oddziały irackich i palestyńskich Arabów poniosły ciężkie straty w zabitych i rannych, nie było jednak ofiar spośród ludności cywilnej. Hagana przed walką uprzedziła wieśniaków arabskich, by opuścili swe domostwa.

300 ciężarówek dotarło do Jerozolimy

JEROZOLIMA (obsł. wł.). Największy z dotychczasowych konwojów, składający się z 300 ciężarówek załadowanych żywnością, przybył 18 kwietnia do Jerozolimy. Cała droga wiodąca z Tel-Awiwu do Jerozolimy była patrolowana przez żołnierzy Hagany, tak, że z wolna poruszający się konwój przebył ją bez jednego wystrzału. Przy-

Legion arabski przygotowuje się do inwazji

LONDYN (M. N. S.). Z Kairu donoszą, że Legion Arabski otrzymał obecnie definitywne instrukcje odnośnie przygotowań do inwazji w Palestynie. W ciągu ostatnich dni nadeszły do Legionu materiały wojenne, pochodzące od wojsk brytyjskich w Palestynie. Nie jest jednak do pomyślenia, by król Abdulla zdecydował się na podobny krok bez wyraźnej aprobaty Foreign Office.

Jeżeli Abdulla zdecyduje się wypowiedzieć oficjalnie wojnę nowoutworzonemu państwu żydowskiemu — a król niedawno wyraził się, iż państwo to już wypowiedziało wojnę — będzie on mógł powołać się na trzeci artykuł ostatniego traktatu z Anglią. W myśl tego artykułu, gdy jedna ze stron została zaatakowana, druga zobowiązana jest niezwłocznie przyjść jej z pomocą. W konsekwencji, powołując się na ten artykuł, Anglicy mieliby legalną podstawę do pozostania w Palestynie i udzielenia Arabom pomocy przeciwko Żydom.

Niektórzy politycy twierdzą, że można znaleźć wyjście z impasu, w jakim znalazły się Narody Zjednoczone, pozwalając Legionowi Arabskiemu pełnić funkcje policyjne w kraju. Takie zarządzenie mogłoby, ich zdaniem, doprowadzić do przerwania działań wojennych w Palestynie i odwiecenia rozwiązania problemu do czasu wyborów prezydenckich w Stanach Zjednoczonych.

Jedno nie ulega wątpliwości, a mianowicie fakt, że Abdulla działa zgodnie z instrukcjami posła angielskiego w Ammanie.

Żydowski Fundusz Państwowy

TEL-AWIW (obsł. wł.). Egzekutywa Agencji Żydowskiej i Waad Leumi uchwaliły założenie Żydowskiego Funduszu Państwowego, którego pierwszym zadaniem będzie zbieranie podatków od żydowskich płatników. Pracodawcy otrzymali nakaz potrącania podatku dochodowego z zarobków pracowniczych nie na rzecz rządu palestyńskiego, lecz na rzecz Żydowskiego Funduszu Państwowego.

Instytucje narodowe nakazały także wszystkim żydowskim urzędnikom rządowym, by pozostali na swych stanowiskach do otrzymania dalszych wskazówek i nie dopuścili do chaosu w instytucjach użyteczności publicznej po wygaśnięciu mandatu. Pracownicy pocztowi, telegrafu i telefonu otrzymali nakaz roztoczenia opieki na aparaturą swych urzędów.

„Neutralność”

JEROZOLIMA (obsł. wł.). 17 kwietnia Anglicy wtargnęli do żydowskiego składu drzewa w Haifie i odebrali stacjonującym tam bojownikom Hagany broń, zmuszając ich do odwrotu pod ogniem żołnierzy brytyjskich i Arabów. Sam skład pozostawiono na pastwę motłochu arabskiego, który po splądrowaniu podpalił go.

Hagana wygrała bitwę o konwój

bycie konwoju ze zbrojną eskortą zostało entuzjastycznie powitane przez ludność żydowską Jerozolimy.

JEROZOLIMA (obsł. wł.). Po ewakuacji ludności arabskiej z Tyberiady, żydowskie siły zbrojne objęły władzę w mieście. Miejscowy dowódca Hagany ogłosił, iż Tyberia da przeszła w ręce Żydów, którzy ustanowią tam niezależny samorząd.

Stwierdził on, iż została stworzona żydowska policja wojskowa, by utrzymywać porządek w mieście i dodał, iż konfiskata jakiegokolwiek własności arabskiej lub rządowej została zabroniona. Wydano zarządzenia, zmierzające do ochrony miejsc świętych.

Jednocześnie żydowska rada municypalna Tyberiady wydała oświadczenie, w którym stwierdza, iż Arabowie nie zostali wypędzeni z Tyberiady i że powrócą niebawem jako wolni obywatele o równych prawach.

Wedle ostatniego spisu ludności, Tyberia da ma 11.700 mieszkańców wśród nich 6.300 Żydów, 4.630 Arabów i 770 chrześcijan.

Podział Palestyny jest faktem dokonany

TEL-AWIW. — Rezolucja Rady Bezp. w sprawie rozejmu przyjęta została z oburzeniem przez ludność żydowską kraju. Przewidziany w rezolucji nadzór Angli do wodzi niezbitcie, że odpowiedzialność za wykonanie rozejmu spada w głównej mierze na rząd brytyjski.

Jeżeli oznacza to, że Wielka Brytania ma nadal blokować wybrzeża palestyńskie, celem udaremnienia imigracji żydowskiej i importu broni, a zarazem zapobiec infiltracji arabskiej drogą lądową do kraju — zachodzi pytanie, w jaki sposób sprostają tym zadaniom przy obecnym stanie liczebnym swej armii w Palestynie.

W kolach żydowskich wyrażają przypuszczenie, że rozejm ograniczy się jedynie do terytorium Jeruzolimy. Pogłoskę tę potwierdza w pewnej mierze fakt przybycia do Jeruzolimy misji amerykańskiej, której obecność i cele są zachowywane w ścisłej tajemnicy.

Podział Palestyny staje się faktem dokonany. Jak donoszą, terytorium przyszłego państwa żydowskiego opuściło w ostatnich 4 tygodniach przeszło 75.000 Arabów. Trzecia część ludności arabskiej Haify również ewakuowała się z miasta.

Jeśli chodzi o sytuację militarną, Legion Arabski staje się w dniu dzisiejszym kluczem do sytuacji. Obecność jego w kraju nasuwa podejrzenie, że król Abdulla, przygotowuje się za zgodą Angli — do okupacji po 15 maja trójkąta arabskiego Dżenin—Nablus—Tul Karem. Decyzja Ligi Arabskiej o desygnowaniu przedstawiciela sztabu generalnego Iraku, obecnego komendanta „Armii Wyzwoleniczej” — Sawfuta na stanowisko naczelnego dowódcy w Palestynie — wskazuje na zaniepokojenie państw arabskich w szczególności Syrii i Egiptu, tymi nowymi posunięciami króla Abdulli.

Wywiad z królem Abdulla

LONDYN (M. N. S.) — W wywiadzie udzielonym dziennikarzowi angielskiemu, król Abdulla wyraził zdanie, że ostatnie sukcesy żydowskie w Castel, Beerszewa i Miszmar Haemek przyczynią się do zmniejszenia opozycji państw arabskich przeciw-

ko jego interwencji w Palestynie. Abdulla zaprzeczył wszelkim pogłoskom, jakoby miał zamiar przy odpowiednich warunkach współpracować z Żydami.

Zapytany o swój pogląd na rozwój wypadków w Palestynie, król zauważył, iż jego zdaniem po ewakuacji Anglików, Rosjanie okażą Żydom znaczną pomoc militarną. W tym wypadku anglosaskie mocarstwa będą walczyć wspólnie z Arabami i sytuacja upodobni się do tej, jaka zaistniała w Hiszpanii podczas wojny domowej. Abdulla podkreślił, iż zamierza przyjąć z pomocą Arabom palestyńskim w ich walce przeciwko tej żydowsko-rosyjskiej (!) inwazji.

Ostre różnice zdań w głównym dowództwie arabskim

LONDYN (obsł. wł.) — Znana proarabska korespondentka *Clare Hollingworth* pisze w tygodniku londyńskim „Observer”.

„Podczas gdy Narody Zjednoczone omawiają możliwość rozejmu w Palestynie, w samym kraju czyni się gorączkowe przygotowania do wojny. Wszyscy Arabowie, którzy nie chcą walczyć i którym pozwalają na to środki materialne — opuszczają kraj. „Sytuacja wojskowa zmieniła się w ostatnim tygodniu. Hagana wygrała bitwę o drogę jerozolimską, a wielkie konwoje żydowskie bez przeszkód docierają do miasta. Fakt, iż Żydzi mogli odebrać Castel — rozumuje korespondentka — był częściowo spowodowany sporem zaistniałym między dowódcami arabskimi w kraju. Kłótnie te stają się coraz częstsze i ostrzejsze i w znacznej mierze osłabiają „arabski wysiłek wojenny”. Spory te są odzwierciedleniem atmosfery wzajemnej nieufności, panującej między Ligą Arabską, a Muftim i Wysokim Komitetem Arabskim.

„Istnieje widoczna różnica zdań między Muftim a Ligą w kwestii powiernictwa, rozejmu i innych zagadnień politycznych. Podczas gdy Liga Arabska, z pewnymi zastrzeżeniami najprawdopodobniej zgodzi się na rokowania w sprawie rozejmu, to Mufti albo w zupełności odmówi zawarcia zawieszenia broni, albo też wysunie tego rodzaju warunków, które uniemożliwią jakiegokolwiek porozumienie”.

LONDYN. Napływają tu wiadomości o demonstracyjnych wystąpieniach Arabów w związku z sytuacją w Palestynie.

Premier Iraku Mohammed al Sadr oświadczył przedstawicielom studentów, partii politycznych i robotniczych w Bagdadzie, w obecności Rady Regencyjnej, że regent i minister obrony, szef armii irackiej oraz oficerowie sztabu generalnego udali się do stolicy Transjordanii Amman celem odbycia rozmów w sprawie podjęcia „niezwłocznej akcji wojskowej dla uratowania Arabów w Palestynie”. Mohammed al Sadr wyraził przekonanie, że „rząd udzieli jak największej pomocy militarnej”. Na ulicach Bagdadu odbyły się manifestacje pod hasłem „natychmiastowej pomocy wojskowej dla Palestyny ze strony armii i lotnictwa Iraku”. Szkoły, banki i sklepy były zamknięte. O strajkach protestacyjnych donoszą z różnych okolic kraju.

Z Damaszku donoszą, że i tam odbyły się najwidoczniej inspirowane manifestacje. Ulicami miasta przeszli pochód tysięcy studentów domagających się „niezwłocznej akcji arabskich sił zbrojnych w Palestynie”. Demonstranci wykrzykiwali slogan: „Przeciwko Wielkiej Brytanii, syjonizmowi i chwiejnemu przywódcom arabskim!”. Policja obserwowała te manifestacje bez żadnej interwencji. Na plakatach widniały różne wojownicze napisy protestujące przeciwko podziałowi Palestyny i żądające wysłania tam wojsk arabskich. Do tłumu przemawiali studenci i studentki atakując przywódców Ligi Arabskiej za niezdecydowanie i żądając dostaw broni dla Arabów palestyńskich. Dzielnica żydowska Damaszku była chroniona przez policję.

Ubiegłej nocy konferowali minister obrony i członkowie sztabu generalnego Libanu.

Naradzał się również z przedstawicielami parlamentu prezydent Syrii Shukri Bey el Kuwatly, oświadczył następnie dziennikarzom, że „utrata Haify nie jest równoznaczna z utratą Palestyny”. Twierdził on, że żaden Arab nie przyjmie warunków syjonistycznych.

Życie gospodarcze

GOSPODARKA PALESTYŃSKA I JEJ PERSPEKTYWY.

Ekonomiczne pismo „*Palestine Economist*” zawiadomiło, iż w najbliższych dniach ukaże się pierwszy rocznik tego wydawnictwa, który będzie zawierał 70 artykułów pióra najważniejszych ekonomistów palestyńskich, którzy omówią stan gospodarki palestyńskiej za rok 1947 oraz perspektywy gospodarcze Palestyny po podziale i utworzeniu dwóch państw.

Waad Leumi przystąpił również do wydania rocznika ekonomicznego, w którym zostanie wykorzystane doświadczenie w dziedzinie gospodarczej za rok ubiegły. Rocznik będzie zawierał dane dotyczące gospodarki palestyńskiej, a także zadania jiszuwu w dziedzinie gospodarczej po utworzeniu państwa żydowskiego.

SYTUACJA W ROLNICTWIE.

Tegoroczne zbiory na polach zapowiadają się dobrze w większości okęgów Palestyny. Szczególnie pomyślnie przedstawiają się zbiory oziminy w Galilei i w Negewie. Jare zboża również zapowiadają się dobrze dzięki obfitym deszczom w ostatnim okresie. Rolnicy przygotowują się do żniw w szybkim tempie. W końcu kwietnia rozpoczyna się zbiory jęczmienia.

W bieżącym roku projektowano we wszystkich osiedlach rozszerzenie terenów pod uprawę warzyw, lecz w związku z sytuacją w kraju, plany rozwoju warzywnictwa nie będą zrealizowane w całej rozciągłości. Mimo trudności, teren pod tegoroczny zasiew warzyw obejmie więcej niż w roku ubiegłym. Na razie nie odczuwa się braku rąk roboczych w koloniach. Należy oczekiwać, iż w bieżącym sezonie jiszuw będzie miał warzyw pod dostatkiem.

BRĄK RĄK ROBOCZYCH W PRZEMYSLE BUDOWLANYM.

W ostatnim czasie dotkliwie odczuwa się brak sił roboczych w przemyśle budowlanym. W związku z tym, sekretariat palestyńskiej organizacji robotników przemysłowych postanowił utworzyć punkty szkoleniowe dla przygotowania wykwalifikowanych robotników.

UPRZEMYSŁOWIENIE KOLONII.

Celem zwiększenia siły absorpcyjnej kolonii instancje Histadrutu czynią wysiłki dla wprowadzenia różnych gałęzi przemysłu w poszczególnych koloniach. Został opracowany specjalny plan organizowania kursów kształcenia szlifierzy diamentów dla nowoprzybyłych imigrantów, którzy utworzą spółdzielnie tej gałęzi przemysłu w różnych koloniach. Pierwszy kurs tego typu został zorganizowany w Rechowot.

BUDOWNICTWO W TEL-AWIWIE.

Rozwój budownictwa w Tel-Awiwie napotkał na trudności ze względu na brak materiałów budowlanych. Jednakże w najbliższych dniach oczekuje się sprowadzenia koniecznych materiałów i budowa szeregu bloków mieszkalnych nie zostanie wstrzymana.

W najbliższym czasie rozpocznie się budowa 1000 mieszkań w koloniach.

Konferencja prasowa u prezydenta Trumana

WASZYNGTON. Prezydent Truman oświadczył na czwartkowej konferencji prasowej, że Stany Zjednoczone skierują żołnierzy do Palestyny jedynie w ramach oddziałów policyjnych, powołanych do życia przez ONZ.

Przy sposobności Truman jak gdyby podkreślił prawo prezydenta USA, w charakterze naczelnego dowódcy sił zbrojnych, do wysłania wojsk w dowolnym kierunku. Na pytanie jednego z dziennikarzy, czy wysłanie wojsk amerykańskich poza granicę kraju wymaga zgody Kongresu, Truman oświadczył mianowicie, że istnieje wiele przykładów, iż prezydent Stanów Zjednoczonych w charakterze naczelnego dowódcy sił zbrojnych wysyłał za granicę wojska amerykańskie bez odwoływania się do Kongresu. Prezydent Truman powołał się na wypadki, gdy wysyłano wojska dla ochrony interesów USA w czasie zamieszek w republikach środkowo-amerykańskich.

Styczeń POLITYCZNY

TRZECHLECIE PAKTU POLSKO-RADZIECKIEGO

W okresie, kiedy anglosaski imperializm czyni wyjątkowo wysiłki dla przystosowania systemów gospodarczych całego szeregu krajów obu półkuli do potrzeb wojennej machiny imperializmu, masy całego świata obserwują konstruktyny wysiłek suwerennych narodów państw ludowej demokracji, zespolonych idea trwałego pokoju z narodem radzieckim.

Wyrazem wzrastającej przyjaźni i wzajemnego zrozumienia państw ludowej demokracji ze Związkiem Radzieckim jest fakt ścisłej współpracy gospodarczej, opartej na zasadach całkowitej suwerenności politycznej i gospodarczej wielkich i małych narodów.

W ubiegłym tygodniu naród polski i radziecki obchodzili trzecią rocznicę podpisania polsko-radzieckiego układu o wzajemnej pomocy i przyjaźni.

Układ ten zawarty 21 kwietnia 1945 roku w okresie, gdy nad Odrą i Nysą Wojsko Polskie ramię przy ramieniu z Czerwoną Armią gromiło resztki hitlerowskich wojsk — sementował naród polski i radziecki we wspólnej walce o pokój przeciwko agresorowi niemieckiemu.

Układ ten zawarty na okres 20-letni założył fundamenty pod wieczystą współpracę obu narodów w imię pokoju światowego, stanowiąc przestrożę dla odradzającego się faszyzmu, zmierzającego do rozpętania nowej wojny.

Zawarty przed trzema laty układ rozpoczął nową erę w stosunkach polsko-radzieckich i jak określili w swym przemówieniu z okazji podpisania układu generalissimus J. STALIN „stworzył nową realną podstawę dla zmiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunki przymierza i przyjaźni między Związkiem Radzieckim i Polską”.

Wystarczy porównać przedwojenną politykę rządu polskiego — która powodowana nie-

nawicią do swego wschodniego pokojowego sąsiada omijała punkty styczne z gospodarką radziecką — z minionym okresem trzechletniego rozwoju gospodarczego Polski Ludowej, by stwierdzić jaki wielki sukces osiągnął naród polski w odbudowie swej gospodarki ludowej w ciągu stosunkowo krótkiego okresu. Szereg umów gospodarczych i handlowych ze Związkiem Radzieckim umożliwił Polsce wykorzystanie siły twórcze narodu i rozwinąć w szybkim tempie gospodarkę przemysłową i rolniczą dla dobra szerokiego mas.

Wymiana szczerych pozdrowień między mieszkańcami obu krajów oraz wzrastająca współpraca kulturalna i gospodarcza jest dowodem trwałego sojuszu między narodami. Wbrew wysiłkom imperializmu nie uda się już nigdy rozzerwać więzów przyjaźni między Polską, a jej pokojowym sąsiadem wschodnim.

PO WYBORACH WE WŁOSZECH

Szeroko rozwinięta antyradziecka kampania przedwyborcza obozu de Gasperi'ego, który w oparciu o czynną pomoc „marshallowskich” opiekunów skoncentrował wszystkie klerykalne i faszystowskie elementy we Włoszech — dała podstawę do przypuszczenia, iż przy pomocy policyjnych i nieuczciwych środków uda się filli anglosaskiego imperializmu zdobyć milionowe ilości głosów.

Nie uległo kwestii, iż w obliczu nowych ogólnych wyborów — drugich z rzędu po wyzwoleniu kraju — naród włoski stanął wobec trudniejszej sytuacji, aniżeli w roku 1946, gdy swe głosy oddał za republiką.

Postępowa prasa świata niejednokrotnie ujawniała w okresie przedwyborczym machinacje i triki zagranicznego kapitału, którymi posługiwał się on dla przeforsowania wyborów na swą korzyść.

Takiego rodzaju fakty, jak finansowanie funduszy wyborczych partii chrześcijańsko-demokratycznej sumami udzielanymi przez

rząd ze źródeł sprzedaży towarów amerykańskich, napływających do Włoch z tytułu „pomocy” marshallowskiej, jak również groźby interwencjonistów zagłębienia kraju na wypadek zwycięstwa Frontu Demokratycznego — były dowodem wytężonych wysiłków imperializmu zmierzającego do stordowania oczekiwanego zwycięstwa ludowych sił w wyborach.

Charakterystyczne są wypowiedzi prasy brytyjskiej, która analizując wyniki wyborów stwierdza: „Mimo, że mocarstwa zachodnie użyły w wyborach włoskich wszystkich możliwych środków, wróg zachował swe pozycje prawie nie naruszone. Jest to fakt nad którym powinni zastanowić się przyjaciele de Gasperi'ego.”

„News Chronicle” szczegółowo wlicza środki, które zastosowano w celu zapewnienia zwycięstwa de Gasperi'emu.

„Przed wszystkim „groźny signor Scelba” — minister spraw wewnętrznych, przedsięwziął „niezwykle skuteczne środki ostrożności”. Następnie w tym katolickim kraju na szalę przeciw komunistom rzucano całą partię kościoła katolickiego. Poza tym demokracja chrześcijańska rozwinięła intensywną propagandę, w której wykorzystano wszystkie triki w celu przekonania Włochów o konieczności „utrzymania zaufania USA do Włoch”. Równocześnie wielką rolę w tej kampanii odegrały wpływy zewnętrzne. Stany Zjednoczone, Wielka Brytania i Francja w celu „pozyskania” Włoch ofiarowały im Triest, uruchomiły cały aparat dyplomatyczny i na wszelki wypadek uprzywilejowały o konsekwencjach „nierozsądnego kroku.” W ten sposób naród śródziemnomorski, którego współpraca jest koniecznym czynnikiem urzeczywistnienia polityki i strategii mocarstw zachodnich został „zdobyty”.

„Nie mamy powodu ukrywać tych faktów — pisze „News Chronicle”. Możemy nie pochylać tych wszystkich metod, ale mamy przynajmniej pewność, że Włochom dano sposobność przedyskutowania i rozwiązania swych problemów w sposób pokojowy. Najważniejsze jest to, że przekonano „Włochów do pozostania w obozie zachodnim”.

(dokończenie na str. 4)

Łańcuch prasowy

Dr SEWERSKI JULIAN, wezwany przez dra JOSZPĘ, składa zł 1.000 ! wzywa: Feldschuha Salo, Jawora i dra Weissberga N. — Zabrze. JOZEF WEISSBERGER, wezwany przez M. SZAPIRO, składa zł 500. S. WILK, wezwany przez SCHONHERCA, składa zł 200 ! wzywa Gizę Presser i Luśka Pressera — Kraków. Inż. J. BERGER, wezwany przez inż. FRUKA, składa zł 500 i wzywa inż. J. Kisina — Warszawa, inż. Szenberga S. — Wałbrzych i Muszkata Aleksandra — Warszawa. RADSZTUL ABRAM, wezwany przez DORFS MAN FELE, składa zł 500 i wzywa: Szterna Gawrila — Wałbrzych, Szaufera Pinkasa i Rosenfelda Berka — Dzierżoniów, Pacewicz Inkę — Łódź, Wapniarskiego Jakuba — Wałbrzych, Szmidmana Izraela — Lublin, Szuela Ajzena — Łódź, Tabacznika Mancio — Dzierżoniów, Szóstela Janka — Bielawa. GRUNBERG AWIGDOR — Linz, wezwany przez IZRAELA MACHTEJA, składa zł 1.000 i wzywa: Machteja Aharona i Grynblatta A. szera — Linc, Lindenbauma Chajma — Otwock, Weinbauma Adolfa — Lublin, Fuksmana Niunka (Joela) — Lublin. MICHAŁ KRONSILBER, wezwany przez IZRAELA MACHTEJA — Linc, składa zł 1.000 i wzywa: Mieczysława Glassera, Zygmunta Glassera, Mojżesza Borenszlejna — Szczecin, Artka Eppla i Marysja Waimberg — Wrocław, Edwarda Górskiego, Kubę Ajzenberga — Warszawa, Józefa Erlicha — Kraków, Josefa Rittera — Linc. SYMEK JANOWER — Linc, wezwany przez tow. MANTELMACHERA — Złotoria, składa zł 1.000 i wzywa: Lewa Nürenberga, M. Hirscha — Dzierżoniów, Maksa Rajchnera — Legnica i gdud Bogrim — Dzierżoniów.

KŁODZKO.

Akcja pomocy Haganie w Kłodzku zakończyła się wielkim powodzeniem. Na apel Komisji całe społeczeństwo odpowiedziało maksymalnym wysiłkiem. Wszystkie warszwy społeczeństwa: robotnicy, inteligencja, kupcy — wykazały swoje wyrobienie społeczne i narodowe.

W naszym małym skupisku żydowskim zebrano sumę około 900.000 zł.

Należy podkreślić aktywny udział naszych towarzyszy partyjnych w przeprowadzaniu akcji.

DOM KULTURY HASZOMER HACAIR W ŁODZI ul. KILINSKIEGO 49

W czwartek dnia 29 kwietnia 1948 r. o godzinie 8-iej wiecz. poeta A. SZLONSKI wygłosi referat w języku hebrajskim n. t.

„ZAGADNIENIE KULTURY WALCZĄCEJ PALESTYNY”.

Wstęp wolny.

ŁÓDŹ.

W środę, dnia 28 kwietnia br. o godz. 8-iej wiecz. odbędzie się zebranie komitetu partyjnego.

DULI I STANISŁAWOWI SATLEROM z okazji narodzin syna serdeczne gratulacje składa ZYGMUNT FOLKMAN.

Polski film o getcie

WARSZAWA. W piątą rocznicę powstania w getcie warszawskim „Film Polski” zorganizował w kinie „Palladium” w dniu 19 bm. uroczysty pokaz nowego filmu polskiego „Ulica Graniczna”, obrazującego wybuch powstania w getcie warszawskim i pomoc okazaną powstańcom przez ludność polską.

Na pokazie byli obecni przedstawiciele Rządu P. P. oraz delegacje krajowe i zagraniczne, które brały udział w obchodach związanych z uroczystym odsłonięciem pomnika bojowników żydowskich. Film wywarł na obecnych silne i niezatarte wrażenie.

Ogłoszenia drobne

Lekarz dentysta

ROZENCWAJG JAKUB
Choroby jamy ustnej i zębów. Zęby sztuczne Korony porcelanowe, Łódź, Zachodnia 41 m. 3 Tel. 140-75.

DR. REICHER — specjalista: weneryczne, skórne, piciowe (zaburzenia). Łódź, ul. Południowa 26, godz. 2 — 7 po poł.

Lekarz dentysta

SZUCHMAN RACHELA
Choroby jamy ustnej i zębów zęby sztuczne korony porcelanowe. Łódź, ul. Zachodnia 41/3 tel. 140-75.

Spotkanie delegacji palestyńskiej z Zarządem Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Palestyńskiej

W dniu 21. IV. br. w lokalu T-wa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej odbyło się spotkanie Zarządu T-wa Polsko-Palestyńskiego z delegacją palestyńską, przybyłą na uroczystości odsłonięcia pomnika Bohaterów Getta Warszawskiego.

Zebranie zagał przewodniczący T-wa Polsko-Palestyńskiego prof. J. Rostafiński, który w serdecznych słowach powitał delegację. Dr. Kramer — członek prezydium Towarzystwa Przyjaźni Palestyńsko-Polskiej w Tel-Awiiwie przedstawił zebranym członków delegacji i powitał ich w imieniu Zarządu bratniego Towarzystwa w Warszawie.

Z ramienia delegacji w spotkaniu brali udział: Lewitan, Zerubawel, poeta Szłoński, dr. Sneh, Lewinsohn, Icchak Cukierman,

Aba Kowner, Żuchowicki, Juris, Kopyt, dr Kramer.

Przemówienia wygłosili z ramienia delegacji dr M. Sneh i A. Juris, którzy podkreślili głębokie więzy łączące społeczeństwo żydowskie w Palestynie z Nową Polską. W odpowiedzi członkowie Zarządu Towarzystwa wicemin. Grosicki, wiceminister Bałicki, poseł M. Arczyński, radna M. Plotnicka i literat G. Karski gorąco witali delegatów palestyńskich i dali wyraz uczuciom głębokiej sympatii i solidarności, jakie żywi społeczeństwo polskie dla walki narodu żydowskiego o swą niepodległość w Palestynie. Przewodniczący CKZWP dr Adolf Ber- man podkreślił rolę wspólnej walki Demokracji Polskiej i społeczeństwa żydowskie-

go przeciw knowaniom imperializmu angiolskiego w Palestynie.

Spotkanie odbyło się w nadzwyczaj serdecznej atmosferze.

Uroczystości gettowe w Palestynie i innych krajach

TEL-AWIW (obsł. wł.). Na masowym wiecu w Tel-Awiiwie Dawid Remez zainaugurował ekcję mającą na celu uwiecznienie pamięci 6 milionów Żydów, którzy zginęli podczas okupacji hitlerowskiej w różnych krajach Europy. Nazwisko każdego męczennika będzie upamiętnione przez zaszalenie drzewka.

Na zebraniu żałobnym w Londynie był obecny ambasador Rzeczypospolitej Polskiej. Przewodniczący zebrania prof. Samson Wright wyraził się, że na świecie było wielu takich, którzy przewidywali że jiszuw palestyński oczekuje ten sam los, który spotkał Żydów polskich. Lecz Żydzi palestyńscy nie byli tacy opuszczeni i oderwani od reszty żydostwa, jak ich bracia w Warszawie.

Podobne zebrania żałobne i akademie odbyły się w Ameryce, Francji, Włoszech, Rumunii, Czechosłowacji i innych krajach.

Żydzi libijscy żyją pod nieustannym terrorem

RZYM (ITA). Dr. R. Cantoni złożył obszernie sprawozdanie o krytycznej sytuacji Żydów libijskich. „Żyją oni w ciągłym strachu — zaznaczył mówca. Każda pogłoska, każda pogroźka — nawet ze strony małego chłopca arabskiego — wywołuje paniczną ucieczkę Żydów do dawnego getta, opuszczonego przez nich za czasów administracji włoskiej. W obrębie tej starej dzielnicy czują się oni pewniejsi, gdyż mogą się tam skutecznie obronić przed napadami arabskimi”.

ANGLICY LIKWIDUJĄ POCZTĘ W PALESTYNI

JEROZOLIMA. Generalny pocztmistrz w Palestynie zakomunikował o terminach likwidacji urzędów pocztowych. 30 kwietnia upływa ostatnia data nadawania listów w głównych urzędach pocztowych, 10 maja ma ja termin nadawania poczty lotniczej, 5 maja zaś — międzynarodowych telefonów. Telegramy i radiotelegraf dla okretów i prasy będą czynne do 15 maja. Wszystkie wewnętrzne przekazy pocztowe oszczędnościowe już zamknięto.

Pocztmistrz zapowiada, że w razie trudności, przewidziane terminy będą skrócone.

Tydzień polityczny

(dalszy ciąg ze str. 3)

Konkludując, dziennik stwierdza, iż najtrudniejszym zadaniem obecnie jest „pozyskanie dla koncepcji zachodniej obrzymiej opozycji”, która reprezentuje 1/3 część narodu oraz dochodzi do wniosku, iż w tym celu należy „zaofiarować Włochom lepsze i bardziej realne korzyści moralne i materialne”.

Właśnie fakt, iż mimo wszystko 8 milionów obywateli włoskich wypowiedziało się za Frontem Demokratyczno-Ludowym i jak oświadczył Palmiro Togliatti — stanowi one siłę imponującą, z którą reakcja będzie musiała się liczyć — mać radość Waszyngtonu i Londynu.

„Wall Street Journal” stwierdza, że fakt, iż komuniści uzyskali przeszło 30 proc. głosów nie daje powodu do zbyt optywizmu. „Journal of Commerce” konkluduje, iż „program zbrojeń USA nie może ulec najmniejszemu ograniczeniu”.

W obliczu dalszych etapów ofensywy imperializmu na terenie Włoch, wzrastają jeszcze bardziej zadania Frontu Demokratyczno-Ludowego konsolidującego wszystkie postępowe siły kraju — narodu włoskiego. Jakich metod by się nie miał kapitał zagraniczny i rodzimy, lud włoski nie da się omanić „czerwonym niebezpieczeństwem” rzekomo grożącym Włochom. Szerokie masy Włoch coraz bardziej zdają sobie sprawę, iż niebezpieczeństwo grozi właśnie z Zachodu. Dowodem tego jest 8 milionów wyborców Frontu Demokratyczno-Ludowego, świadomość mas ludowych o konieczności utrzymania tego Frontu i prowadzenia walki do ostatecznego zwycięstwa.

E. K.

Ż. P. R. POALEJ - SYJON

Ż. P. R. HASZOMER-HACAIR

W WARSZAWIE

W środę, dnia 23-go kwietnia 1948r. o godz. 19-iej

CZŁONEK KOMITETU CENTRALNEGO ZJEDN. PARTII ROB. w PALESTYNI

Dr. M. SNEH

wygłosi odczyt w języku polskim n. t.:

PALESTYNA NA TLE SYTUACJI MIĘDZYNARODOWEJ

Referat zostanie wygłoszony w sali posiedzeń

STOŁECZNEJ RADY NARODOWEJ — CHMIELNA 7 (róg Nowego Świata)

Jak załamały się siły arabskie w Haifie

JEROZOLIMA. W nocy z czwartku na piątek rokowania o rozejm w Haifie zostały zerwane. Wobec tego oddziały Hagany zaatakowały znów Arabów, usiłujących bronić swych pozycji. Setki uchodźców arabskich z dzielnic, zajętych przez Żydów skupiło się w porcie. Arabowie usiłują wydostać się z miasta na łodziach.

Źródła arabskie twierdzą, że posiłki arabskie znajdują się w drodze do Haify. Rzecznik Arabów oświadczył, że Arabowie nie przyjmują żydowskich warunków zawieszenia broni, lecz wolą raczej opuścić Haifę.

Jak donoszą ze źródeł zbliżonych do organizacji Hagana, część wojsk arabskich, które brały udział w walkach w Haifie, złożyła broń. Pertraktacje o rozejm między Żydami i Arabami mają być wznowione z udziałem Anglików w charakterze mediatorów.

* * *

JEROZOLIMA. Jak donosi z Jerolimy agencja Reutersa, w czwartek wieczorem załamały się pod naporem żydowskim ostatnie arabskie pozycje obronne w Haifie. Siły Hagany opanowały całkowicie miasto po 24-godzinnej walce.

Podano oficjalnie do wiadomości, że Arabowie bronią się rozrzuconie w izolowanych punktach miasta. Według do-

niesień żydowskich w walkach zginęło 20 Arabów i 4 Żydów. Ponadto 4 oficerów brytyjskich odniosło rany, jak również kilkunastu żołnierzy kolonialnych doznało ciężkich obrażeń, dostawszy się w wir walki.

Wśród ludności arabskiej, liczącej 40% w tym 150 tysięcznym męście panuje popłoch. Kobiety i dzieci zgromadziły się na wybrzeżu, czekając na statki, które by je przetransportowały do portu Acre w północnej Palestynie.

* * *

LONDYN. Agencja Reutersa podaje z Bagdadu, że dowódca naczelny „Arabskiej Armii Wyzwolenia” w Palestynie generał Ismail Safuat oświadczył, iż palestyńskim Arabom konieczna jest pomoc ze strony państw, należących do Ligi Arabskiej. Domagał się on wkroczenia na terytorium Palestyny regularnych oddziałów wojskowych państw arabskich celem ustanowienia tam „porządku i spokoju”.

Gen. Ismail Safuat zakomunikował również, że dostawa amunicji i żywności oraz przeprowadzenie arabskich „ochotników” do Palestyny odbywa się regularnie.

Wszystkim przyjaciółom, którzy nadesłali życzenia w związku z narodzinami naszego syna składamy tą drogą najserdeczniejsze podziękowanie.

POTRUCHOWIE.

Wkrótce wyświetlony będzie najnowszy film palestyński

„WIELKA OBIETNICA”

reżyserii J. Lejtesa i S. Bot-Dori

Keren Kalemef Le'Israel

Cennik ogłoszeń: Ogłoszenia drobne po 15 zł za wiersz (minimum 150 zł). Ogłoszenia wydawnicze (ze 1 mm szerokości i 4 szpalty) w miejscu przeznaczonym na ogłoszenia po 1/30 — w tekście zł 40 — Ogłoszenia zamieszczone uwzględniamy do poprzednim przekazaniu należności na nasze konto w PKO Nr 4560. Prosimy zapisać na odwrocie przekazni, że suma przelana jest za ogłoszenie. Adres Redakcji i Administracji: Łódź, ul. Włocławskiego 4/8. Skrytka pocztowa 69. Tel. 269-01. Konto PKO 4560. Prenumerata miesięczna wraz z opłatą pocztową — 100 zł. Wydawca: HASZOMER HACAIR w Polsce. Druk: R.S.W. „Prasa”, Łódź, ul. Zwirki 17.